

ligge i den tidligere Lovgivning af 1846, navnlig dens § 53 og følgende. Det kan være rigtigt udtrykkeligt at tage Bestemmelser her, naar man giver en almindelig Lov om Bands Afledning, men ganske nødvendigt anseer jeg det ikke. Det forekommer mig, at man baade med Hensyn til det Offentlige og Private kunde gaae et Skridt videre, end der er gjort her i Lovudkastet. Jeg troer, at Draining, Afstøning af Vand, har en saa overordentlig Betydning for Landbruget, at det var onfseligt, om det Offentlige ad Lovgivningens Bihjælp dertil. Det er ganske vist, at der er mange Steder i Landet, hvor Lovgivningen ikke behøver at komme til Hjælp, men, naar vi gaae til de flade Egne, f. Ex. til Lolland, hvor der er meget store Strækninger, hvor Hovedafledningen ofte maa gaae $\frac{1}{2}$ Mill for at finde et Udlob, der vil det ikke være at begunstige Bands Afledning, naar den Private, over hvis Grund Hovedafledningen gaaer, skal have den Erstatning, Lovudkastet omtaler. Afledning kan paa sige Steder som oftest slet ikke finde Sted, fordi Beføstningen aldeles ikke vil staae i Forhold til den Nytte, Drainingen vil give. Efter den hidtilværende Lovgivning gaaer man, som sagt, ud fra, at der skal skaffes en passende Afledning af Vand i Forhold til det Standpunkt, paa hvilket Culturen, Agerdyrningen stod i en tidligere Tid; nu er Spørgsmaalet, om det ikke er det Rette at sige: Da Agerdyrningens Culturen har forandret sig, da der er kommet en heel ny Factor med i Spillet, maa man tage det i Betragtning paa de Steder, hvor det er uviklet saa vidt, at det Offentlige, gennem sine Commissioner, maa erkjende, at der maa tages Hensyn dertil. Naar aabne Grøfter nu modtage Bandet, og vedkommende Eier eller Bruger selv maa vedligeholde dem, saa er det aabenbart, at det er en ikke ringe Udgift for ham; dersom man istedet derfor har dækkede Grøfter, som ligge dybt, saa vinder han for det Første Jordsmonnet, for det Andet bliver han fritagen for den aarlige Vedligeholdelse, og endelig for det Tredie vinder han det, at Hovedledningen bliver af væsentlig Nytte for ham med Hensyn til hans egen Jord. Det kan ikke træde istedetfor en fuldstændig Drain-

ning, men det vil altid gjøre sin Nytte i en vis Strækning, 25 til 30 Alen, efterform Dybden er. Det synes mig derfor, som om Lovven, istedetfor at gaae ud fra, at Erstatning i Reglen skalde tilfalde Eieren, fordi man benytter hans Jord, tværtimod maatte gaae ud paa, at vedkommende Eier, ved at faae Ledningen over sin Grund, kom til at yde en Erstatning til den, som maa bære Hovedudgiften ved at den føres derover; det er ikke Andet end et simpelt Nærskædighedskrav, som i de fleste Tilfælde maatte kunne paavises at være en Erstatning for den virkelige Nytte.

Dernæst forekommer den Bestemmelse mig noget mislig; at vedkommende Eier, over hvis Grund Hovedledningen føres, skal være berettiget til, naar han lyfter, at benytte den, skjøndt han fra Først af ikke har benyttet den. Det er med Hensyn til Drainingen erkjendt, at Intet er farligere end at aabne Hovedledningen og bringe nye Sideledninger ind deri. Det er meget almindeligt Tilfældet, naar det ikke skeer med overordentlig Opmærksomhed og Omhu, at den hele Hovedledning derved bliver ødelagt, og altsaa maatte det være under meget strenge Betingelser, at Eieren, naar han fra første Dieblif af havde forsømt at benytte en Hovedledning, senere skalde kunne benytte den. Jeg troer, at Liden virkelig er kommen, da der passende kunde tages andre Bestemmelser end de fattige, der foreligge i nærværende Lovudkast. Jeg troer ogsaa, at det Offentlige godt kunde komme til Hjælp, navnlig ved Beigrøfter og Slusenedlæggelser. Det er fuldkommen sandt, at, naar Veien engang er anlagt, da vilde det være ubilligt at fordræ, at man for den Privates Skyld skalde omlægge kostbare Sluser, men det kunde man, synes mig, dog bestemme, at der, hvor nye Veie anlægges, maa ved Slusers Nedlæggelse tages væsentlig Hensyn til det Culturtrin, Landbruget har naaet, og muligen kunde der bevilges en aarlig Sum, der blev fordeelt paa de forskjellige Amter, til Slusers Anlæg og Forandring paa de Steder, hvor der er sær Trang dertil. Disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henstille, da jeg venter, at et Udvalg vil blive nedsat, der dog muligt kunde tage dette vigtige Spørgsmaal under nærmere Overveielse.